

РЕШЕНИЕ

№ 4280

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4335** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от А. А. срещу съдебно решение на СРС от 05.03.2013г по нахд № 17366/2012г. Претендира се незаконосъобразност на оспорвания акт поради неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Според касатора, РС не коментира в решението си направените възражения от жалбоподателя, в това число и за липсата на дата на извършване на нарушението; липса на указана дата, на която е следвало да се изплати обезщетението. Оспорва се съществуването на задължението за начисляване и плащане на неизплатен годишен отпуск. На следващо място се претендира, че се касае за търсимо вземане, като се оспорва и справедливостта на наложеното наказание.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, не се представлява.

СГП чрез прокурор Димитров взема становище за основателност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за

допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба срещу наказателно постановление № 23-2305701/14.05.2012г на директор на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област – [населено място].

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка доказателства. Провел е открито съдебно заседание с призоваване на страните, като е допуснал и гласни доказателствени средства за установяване на твърдяни и оспорени факти в хода на процеса.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция: На 22.03.2012г., на 29.03.2012г. и на 20.04.2012г. Жасмина П.-гл. Инспектор в Д „ИТ” С. извършва проверка за спазване на трудовото законодателство в [фирма], представлявано от А. А.. Проверката е извършена по изискани и представени документи. По време на проверката са констатирани нарушения и дадени задължителни предписания за отстраняването им в съответен срок. Едно от констатираните нарушения касае обстоятелството дружеството в качеството му на работодател да не е начислило и изплатило обезщетение за неизползван платен годишен отпуск на А. А. Г. на длъжност - пиколо. Договорът на Г. е прекратен, считано от 20.01.2012г. В хода на проверката е установено, че видно от трудовото досие на Г. и ведомости за заплати за месеците ноември и декември 2011г. и януари 2012г., Г. не е ползвал платен годишен отпуск, от времето на неговото назначаване - 25.11.2011г. до прекратяването му на 20.01.2012г., като работодателят не представя и доказателства за начисляване/плащане на дължимо обезщетение за неизползван платен годишен отпуск.

На 26.04.2012г. св. Жасмина П. съставя на [фирма] АУАН №23-2305701, за това че дружеството в качеството на работодател не е начислило/изплатило на лицето, чието трудово правоотношение е прекратено полагащото му се обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. АУАН е връчен на упълномощено лице от дружеството на 26.04.2012г. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя при идентична фактология на описано нарушение е наложена имуществена санкция в размер на 1500/хиляда и пет стотин/ лв. за нарушение на чл. 224, ал. 1 КТ на основание чл. 416 ал.5 от КТ вр. чл. 414, ал. 1 КТ. РС е обсъдил и представените доказателства от жалбоподателя за удостоверяване на направен опит след извършване на проверката от страна на работодателя да бъде изплатено дължимото обезщетение чрез изпращане на писмо.

При така установената фактическа обстановка, РС е направил изводи от правна страна, които се споделят от касационната инстанция. АССГ споделя изводите на РС, касаещи компетентността на органите, съставили актове в хода на административно-наказателното производство; липсата на допуснати процесуални нарушения, основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Описаната фактическа обстановка субсумира състава на чл. 224 ал.1 от КТ. Съдът намира, че доказателствата по делото налагат извода, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 224, ал. 1 КТ, в качеството му на работодател по смисъла на пар. 1 т.1 от ДР на КТ. По отношение на датата на извършване на нарушението, каквото възражение се прави от касационния жалбоподател, следва да се вземе предвид, че изпълнителното деяние е осъществено чрез бездействие, като действието е било дължимо към момента на прекратяване на трудовото правоотношение. Към този момент работодателят е следвало да начисли и изплати на работника дължимото му се обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. Бездействието е констатирано от проверяващите към момента на проверката.

АССГ споделя мотивите на РС, че разпоредбата на чл. 224 ал.1 от КТ въвежда задължение за работодателя да изплати обезщетение на работник или служител при прекратяване на трудовото правоотношение, когато не е ползвал платен годишен отпуск. Санкциониращата разпоредба за неизпълнение на задължението е именно тази въведена в НП- чл.414 ал.1 от КТ, тъй като извършеното нарушение попада в

предметния ѝ обхват. Границите на санкцията са в размер от 1 500 лв. до 15 000лв. за юридическо лице- работодател, поради което и правилен е извода на РС за законосъобразно определяне на вида и размер на наложеното наказание.

Законосъобразен е извода на РС, че нарушението е формално и е извършено с липсата на активно поведение от страна задълженото лице- работодателя. Като не е изпълнил задължението си и не е начислил/изплатил изискуемото обезщетение, той е допуснал нарушение на разпоредбата въведена в НП.

Ирелевантни са възраженията на касатора, че в случая следва да се вземе предвид факта, че задължението е търσιμο. Начисляването и изплащането на обезщетението е следвало да бъде извършено към момента на прекратяване на трудовото правоотношение.

АССГ не приема възражението на касатора, че в случая следва да намери приложение разпоредбата на чл. 415в от КТ, тъй като липсват доказателства задължението да е изпълнено.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че решението на РС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, поради което и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.03.2013г на СРС по нахд № 17366/2012г.
Решението е окончателно.

Председател:

/М.С. /

Членове:

.....

/Вл. Н./

.....

/М.К./